

er modbevist ved vore Bevillinger ſaa godt ſom Noget, jeg har fremsført her. De have en Feſtning tilbage, ſkjøndt den er ubefæſtet, det er Kjøbenhavn. Hvorlænge det vil vare, inden man ogſaa her ſaar Dinene op for den Hulhed og Uſandhed, der er i de Beſtylninger, ſom reiſes i ſaa ſenſeende imod denne Del af Folkerepreſentationen, ved jeg ikke, men der er allerede ſtudi Breſche, og man vil en Gang, om ikke lang Tid, ſaae Diet op for, hvad man har været Gjenſtand for ved den daglige Nedrakten paa Landets Repræſentation. Jeg har, ſom ſagt, ofte undret mig over denne Overflabiſkhed og Uvidenſhed, og jeg vil ſpørge: I hvilken Henſigt har man gjort alt dette, i hvilken Henſigt har man ſaaledes Nar for Nar ſtillet diſe Spørgsmaal paa Hovedet for at bibringe en vis Del af Befolkningen, der Nar for Nar bliver mindre og mindre, den Anſkuelse, at vi vare Vandaler? (En Stemme: Vandaler?). Ja, det er et af de Udtryk, man har brugt imod os baade her og der. Jeg antager, at det er kommet frem, fordi man i høi Grad var, jeg vil ikke ſige forbittet, men ærgerlig over, at man efter 23 Aars Forløb var kommen i Mindretal med ſine forandrede Anſkuelser. Det er ikke ſagt, at de Herrer vilde være komne i Mindretal, hvis de havde beholdt deres gamle Anſkuelser. Jeg antager, at det ligesom har ligget i den Årebs af Samfundet, hvorfra vore Modſtandere have rekruteret ſig, at de have ſagt til ſig ſelv: Nu ſkulle vi rigtig til Gavn forlange Bevillinger, hvad vi ikke have turdet gjøre før af Frygt for muligvis at komme i Mindretal. Saaledes er det; det er kommet ganſte naturligt frem. Naar vi da, mine Herrer, ſkulle varetage Landets Lary, ogſaa med Henſyn til Pengaanvendelſer, ogſaa med Henſyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Borgene i By og Land kunne bære de Byrder, man lægger paa dem, naar vi ſkulle overveie, hvorvidt ikke andre Interesſer i Kommunernes daglige Liv ſtabes derved, og vi da af et eller andet viſtnok meget berettiget Henſyn hiſt og her vove at ſige Stop, laue de ſaadanne Terminiader og fremsætte diſe Gjeringer i alle Deres Blade, idet De udbrøde: Her have de negtet det, og her have de negtet det; hvilke forfærdelige Menneſter; tænſ, hvis der kom en Regjering, ſom delte Anſkuelser med dem; da var Danmark jo herunder! Det er den Tanke, ſom jeg antager har ligget ſom Plan for hele denne Bevægelse i de ſenere Nar imod os. Jeg tror, at den har ſlaaet an hos en vis Del af Hr. Sørenſen og ikke hos den Del, der har mindſt Gvne til at indſe Sandheden, men hos den, der af gammel Banc pleier at tage ſit Blad ved Kaffen, og tror paa, hvad der deri bliver dem fortalt, ſom paa et Evangelium. Det har været deres politiffe Levemaade i en Række af Nar, og det er desværre den Tankeløſhed, hvormed man er gaaet frem. Havde man fra førſt af i det politiffe

Liv fulgt med og ikke hengivet ſig til Tilbedeſe af enkelte Halvguder, tror jeg ikke, at vor Frihed eller vort Land vilde ſlaa, ſom det ſtaar i dette Dieblif. Det er imidlertid min Tro, at dette ogſaa ſaar en Ende, og da, naar Folket førſt ſaar Dinene op, vil Sandheden vende ſig imod dem, ſom have ſat Uſandhed i System. (Stemmer: Hør! Hør!) Ja, jeg glæder mig over, at de Herrer vilde høre det og bringe det videre. Jeg haaber, at de ville bringe det videre, thi der er Mange af dem, med hvem de Herrer ſtaa i Forbindeſe, ſom kunde have godt af at ſaae det at vide. Efter diſe Bemærkninger ſpørger jeg nu: Hvorledes kan det tænkes, at det nu ſkulle være det politiffe Dieblif, da det høie Lands-thing i Forening med Hans Majestæts høie Regjering vil træde op imod Folkethinget i Anledning af denne Finantslov? Ja, mine Herrer, man ſiger jo nok, at man har raſt os Haanden, men Haanden kan blive raſt paa forſffjellig Maade. Jeg ſtal gjøre opmærksom paa, at der i alle de 28 Nar tilſammen, hvori vi have haft Grundloven, ikke i Landſthinget er gjort ſaa mange Undringer ved den Finantslov, ſom er kommen til det fra Folkethinget, ſom man i Nar har ſøgt at gjøre, og jeg har dog paaviſt, at vi ingenlunde have bevilget en rigeligere Finantslov ſiden 1867. Jeg turde gaa tilbage igjennem hele vort politiffe Liv og ſige det Samme, ganſke viſt efter et Skjøn, thi jeg har ikke opgjørt det med Tal, men jeg har dog et nogenlunde ſikkert Skjøn i ſaa ſenſeende. Jeg ſiger alſtaa, at vi aldrig lige ſiden vor Forfatnings Tilbliven gennemgaaende have tilbudt en Regjering ſaa rigelig en Finantslov ſom netop denne. Jeg taler ikke om, at der kan være enkelte Punkter, ſom her fremtræde anderledes; det er en Selvfølge, at de ere underforſtaaede, men det er det ſamlede Reſultat af Finantsloven, jeg tænker paa. De Herrer tro dog, at de maa træde op derimod, fordi det for vor Knapheds Skyld er nødvendigt at værne om deres Indflydeſe paa Finantsloven. Nei, de taze fejl, det er ikke deraf, Situationen bærer Præg. Hvorfor have de ikke kunnet viſe ſaa megen Dpoffrelſe, at de virkelig have givet ſig til at efterſe, hvorledes de Finantslove have været, ſom vi have bevilget. Stillingen er bleven ſaaledes, at vi nu paa 6te Nar 3 Gange have haft Valg, og Folket har mere og mere ſtærkt i Tal og klart i Bevidſthed ſluttet ſig om det politiffe Program, vi for 7 Nar ſiden aabent fremsatte for vore Venner og Modſtandere. Den Gang, det fremkom, blev det ret velvilligt omtalt og behandlet af vore Modſtandere, og hvorfor? Fordi den Paaſtand om Flertallets Myndighed i denne Sal den Gang kom dem tilgode, idet de da vare i Flertallet her. Det var derfor, de ikke kunde underſtjende en Theori, ſom var deres egen fra tidligere Tider, og ſom ogſaa i det Dieblif, Programmet blev frevet, var deres, en Theori, der var velvillig imod Grundſætningen om Folkethin-